

והקטיר עליו אהרן קטרות סמים
בבקר בבקר בהטיבו את הנרות
יקטירנה. וכתוב (שם) ובהעלות
אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה. משום שנמצאים שמן
וקטרות כאחד. בא ראה, שלמים
הוא שלום בכל, וקטטה וקטרוג
לא מתעוררים בעולם. אבל
קטרות קושרת את קשר האמונה.
רבי אלעזר אמר, כל עשרת
השמות כתובים, ואנו שנינו,
שקראשון אהיה, זה הנסתר
העליון, כמי שאומר: אני מי
שאני! ולא נודע מי הוא. אחר
כך אשר אהיה, אני שעתידי
להתגלות באותם הפתרים
(האחרים), שהרי בראשונה נסתר,
ואחר כך מתחיל להתגלות, עד
שמגיע לגלוי של השם (של
שלמות) הקדוש.

וכך כתוב במשה, אהיה
בראשונה, הנסתר של הכל, אני
הוא מי שאני. אחר כך אשר
אהיה, אני עתיד להתגלות. אחר
כך אהיה אחרון, וזה כשהאם
מתעברת ועדין הוא נסתר. מתי
מתגלה? בזמן שכתוב (שמות א) לך
ואספת את זקני ישראל ואמרת
אלהם ה' אלהי אבותיכם וגו'. זו
שלמות הכל, וכאן הוא הגלוי
והקשר של השם הקדוש.

משום כך, הראשון של הכל -
אהיה. השני - זה. משום שחכמה
מוציאה ה' ונסתרת בה, ולא
נפרדת ממנה לעולמים, והרי
פרשוה שכתוב, (בראשית ב) ונהר
יצא מעדן, כמו זה. ה.

וכך למדתי מאבא, י' כמו
שנתבאר. אחר כך י"ה, שלא
נפרדים לעולמים, י' מוציאה ה',
כמו זה ה' הרי י', ואותו נהר
שיוצא ממנו. ונמשך ממנו

אוקמוה. ועל דא, קטרות לא מתקרב אלא
בזמנא דשמן מתקרב, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שמות
ו) והקטיר עליו אהרן קטרות סמים בבקר בבקר
בהטיבו את הנרות יקטירנה. וכתוב, (שמות
ל) ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה. בגין דאשתכחו שמן וקטרות כחדא.
תא חזי, שלמים בכלא הוא שלמא. וקטטה
וקטרוגא לא אתער בעלמא, אבל קטרות,
קשיר קשירו דמהימנותא.

רבי אלעזר אמר, פלהו עשרה שמהן כתיבי,
ואנו תנינו. קדמאה, אהיה, דא סתימא
עלאה, כמאן דאמר אנא מאן דאנא, ולא
אתיידע מאן הוא. לבתר אשר אהיה, אנא
דזמין לאתגליא, באינון כתרין (אחרונים), דהא
בקדמיתא סתים, ולבתר שרי לאתגליא, עד
דמטי לגלויא דשמא (ס"א דשלימו) קדישא.

וכך כתיב במשה, אהיה בקדמיתא, סתימו
דכלא, אנא הוא מאן דאנא. לבתר אשר
אהיה, אנא זמין לאתגליא. לבתר אהיה
בתראה, ודא כד אימא מתעברא, ועדיין הוא
סתים. אימתי אתגליא. בזמנא דכתיב, (שמות
א) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
י' אלהי אבותיכם וגו', דא שלימו דכלא,
והכא הוא גלויא וקשורא דשמא קדישא.

בגין כך, קדמאה דכלא, אהיה. תניינא, יה.
בגין דחכמה אפיק ה', וסתים ביה, ולא
אתפרשא לעלמין מגיה. והא אוקמוה
דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן פהאי גוונא.
ה.

והבי אוליפנא מאבא, י' כמה דאתמר. לבתר
י"ה, דלא מתפרשן לעלמין, י' אפיק
ה', פהאי גוונא ה הרי י'. וההוא נהר דנפיק

מניה. ואתמשך מגיה ולתתא, תרין בנין דנפקין מנייהו. מסטרא דאבא